

לזכרו של אברהם ריפתין

לזכר אחי אברהם, אשר נרצח ע"י הנאצים

במרחבי שלגים — על יד שיחים שחורים
מצא אותך המות — אברהם —
רצית שהלב עוד קצת יזעק — יפעם
והוא — הלב — שקט, נרדם.

נשאר רק גוף משחיר בשדות אין קץ
נקודת-אדם באופק המושלג
ראה אותך מהרקיע ניץ
הוא עף לשדה הקרב
ולגופך לעג.

מה טעם לגופך, אביון לבן —
לעומת השפע של גופות אדם! ?
רמסוך, נמלה, בהסתערותן
דיביזיות של ברזל! רמסוך, אברהם

אולי בין כפר בוער אחד לכפר שני
 צעקת שם האח — כשדם לבך נגר:
 „שכחת את חיי! הפקרת את דמי!
 השלכת את גופי למות בנכר!“

אולי קיללת שמי בפירפורי גסיסה —
 אולי מלמלת לי „שלום“ אחרון —
 אני הרי לנצח לא אדע
 את שביל הליכתך לבור האבדון

בגדיך הרחבים נושא אני בבכי
 ומתחמם בהם — בדרך הקרה.
 רק המלבוש הוא זכר מאחי
 ואני נושא אותו — כספר התורה.

יעקב ריפתין

עין שמר, דצמבר 1942

